

Иона на Главка да здравѣ. Ела Главке, (тъй пишаще Иона) ела утрѣ. Може да та обидѣхъ, но ще ти обадѣ какво престѣпле- нѣ ти приписахъ. Отъ днесъ да са не плашишъ отъ египетинна, да не му са боишъ; казвашъ че въпъ отъ мѣрката си са объеснилъ; но о, богове! божъ са да не бы чрезъ спѣшныя си отговоръ да съмъ паднѣла и азъ въ сѣщата погрѣшка. Прощавай!

Иона са вържъ съ писмото въ рѣка, което не посмѣи да про- чете второй пѣтъ. Неблагоразумѣто и боязливостъжъ сѣ обыкновен- нытъ черты на любовъта. Недѣа като станѣ.

— Писа ли на Главка? — попыта.

— Да.

— Надѣжъ са че ще са благолари отъ писмоносителя ти.

Иона като забравя за една минута че безоката Недѣа не можа- ше да види впечатлѣнѣто което ѣ докара прочитанѣто на писмото на Главка, причерви са и не отговори.

— Искамъ да кажъ, рече Недѣа съ гласъ полекъ, че най малката студена фраза ще го огорчи и че най малката сладка дума ще го благодари. Въ първия случай писмото проводете съ слугата, въ про- тивныя азъ ще го занесъ този вечеръ.

— Че защо, Недѣа, попыта Иона безъ да удовлетвори тосъ часъ любопытството ѣ, защо да го занесешъ ты?

— И тѣй отговорътъ е благоволителенъ? Да, пнакъ не можеше да бѣде! Кой ли може да бѣде къмъ Главка неблагоприятенъ?

— Мила моя, извика Иона не тѣй като понапредъ свѣрливо ты хортувашъ много распалено; Толкосъ ли любезенъ ты са вижда Главкъ?

— Госпоже! Главкъ са показа къмъ мене каквото не ми са по- каза нито шастѣто, ни боговетъ, показа са *приятель!*

Тѣй въсторженъ и величествененъ бѣше отговорътъ, што Иона покѣртена душевно, наведе са и цѣлуиъ момичето.

— Ты искавашъ признателность, туй е праведно; тогасъ защо да са свѣиъ и азъ да кажъ че Главкъ е достоинъ за твоята при- звателность? Занеси ты писъмцето, Недѣе, и са върни и на връща- нѣто ти ако случайно не са намѣржъ въ кѣщи, ще намѣрнжъ гото- ва твоята стая близо до моята, Недѣе, азъ немамъ сестра, искашъ ли да ма пмашъ за сестра? . . .

Тессалийката цалуиъ рѣката на Иона и смутена пѣкакъ ѣ рече:

— Прекрасна Иона! можъ ли да ти поискамъ една милость?

— Каквото поискашъ е прѣто.

— Сичкѣйтъ свѣтъ прославя божественната ти хубость, но о, бѣ